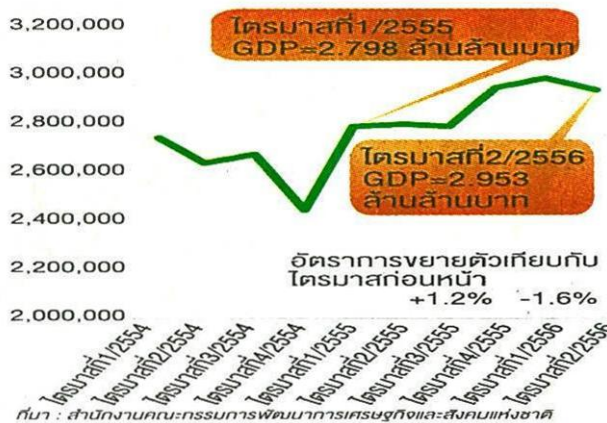
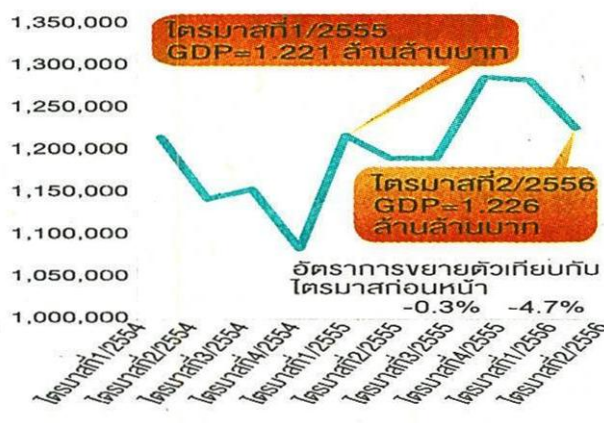

ยอมรับเสียที่ว่าเศรษฐกิจไทยไม่ได้อย่างที่หวัง

รูปที่ 1 ผลผลิตทั้งหมดรวมในประเทศ ณ ราคาตลาด

รูปที่ 2 ผลผลิตทั้งหมดรวมในประเทศ ณ ราคาพื้นฐาน

หน้าต่างความคิด

● เกียรติอนันต์ ล้วนแก้ว
ผู้อำนวยการศูนย์วิจัย
ม.ธุรกิจบัณฑิตย์

ถ้าไม่มันข้าวขายหน้าที่เกิดขึ้นในรัฐสภา
เมื่อวันอังคาร การพาดหัวข่าวของสำนักข่าวบีบีซีว่า "เศรษฐกิจไทยเข้าสู่ภาวะถดถอย" (Thailand's economy falls into recession) เป็นข่าวที่น่าห่วงมาก เพราะบีบีซีไม่ใช่เจ้าเดียวที่กล้าฟันธงชะตาชีวิตเศรษฐกิจไทย สำนักข่าวบลูมเบิร์กก็พาดหัวในทำนองเดียวกัน อันที่จริงความเปราะบางของเศรษฐกิจไทยเป็นเรื่องที่นักวิเคราะห์ในต่างประเทศเขารู้กันอยู่แล้วตั้งแต่ปลายปีก่อน เนื่องจากนโยบายที่รัฐบาลใช้ในการกระตุ้นเศรษฐกิจ เป็นนโยบายระยะสั้นที่ช่วยให้เศรษฐกิจประคองตัวไปได้ แต่ไม่มีผลในการสร้างความเข้มแข็งให้กับเศรษฐกิจในระยะยาว จึงคาดกันว่า สุดท้ายเศรษฐกิจไทยก็จะออกอาการเบ่ให้เห็น ในวันนี้ การคาดการณ์นั้นก็กลายเป็นความจริงแล้ว

ที่น่ากังวลใจก็คือการที่อุดมคติรัตนธนะ รองนายกรัฐมนตรี และรมว.คลัง ชี้แจงในที่ประชุม ครม. ว่าเศรษฐกิจไทยยังไม่น่าห่วงอย่างที่มันข้าวออกมา ยิ่งพอได้ฟังความเห็นของ รท.หญิงสุณิสา เลิศภควัตร รองโฆษกประจำสำนัก

นายกรัฐมนตรีที่กล่าวว่า การเติบโตของเศรษฐกิจไทยในครึ่งแรกของปี 2556 ดีกว่าครึ่งแรกของปี 2555 และยังยั่วว่ารัฐบาลมีมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจให้เติบโตตามเป้าที่ตั้งไว้ ความเห็นที่สวนทางกับอารมณ์ของประชาชนไทย และสำนักข่าวต่างประเทศเช่นนี้ ชวนคิดว่า จริงๆ แล้วเศรษฐกิจไทยอยู่ในสภาพไหนกันแน่

ลองมาดูข้อมูลที่น่าจะเป็นชุดเดียวกับที่คุณกิตติรัตน์ และ รท.หญิงสุณิสาใช้ในการวิเคราะห์ว่าเป็นจริงตามที่ทั้งสองท่านแสดงความเห็นไว้หรือไม่ ข้อมูลที่ใช้คือ ผลผลิตทั้งหมดรวมในประเทศรายไตรมาส หรือที่เรียกกันติดปากกว่า GDP ซึ่งใครๆ ก็สามารถดูแนวโน้มได้จากเว็บไซต์ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ข้อมูลที่เราเลือกนำมาเสนอมีสองชุดด้วยกัน ชุดแรกเป็นผลผลิตทั้งหมดรวมในประเทศ ณ ราคาตลาด ดูได้จาก รูปที่ 1 ชุดที่สองเป็นผลผลิตทั้งหมดรวมในประเทศ ณ ราคาพื้นฐาน ที่ใช้ปี 2531 มาเป็นฐานในการคำนวณ ดูได้จาก รูปที่ 2

คำถามก็คือ แล้วจะเชื่อข้อมูลชุดไหนดี?

ก่อนจะตอบคำถามนี้ จะต้องเข้าใจก่อนว่า ข้อมูล GDP ทั้งสองชุดนี้ต่างกันอย่างไร การคำนวณ GDP คือ การวัดมูลค่าของสินค้าที่ผลิตได้ในประเทศในแต่ละปี มูลค่าเกิดจากราคาคูณด้วยปริมาณ เช่น ถ้าปีนี้ประเทศไทยผลิตเสื้อได้ 10 ตัว ราคาตัวละ 250 บาท มูลค่าของ GDP ในปีนี้จะเท่ากับ 10 x 250 = 2,500 บาท นี่คือการวัด GDP ณ ราคาตลาด ปัญหาก็คือ ถ้าปีต่อไปยังผลิตเสื้อได้ 10 ตัว แต่

เสื้อแพงขึ้นเป็นตัวเลข 300 บาท GDP ในปีต่อไปจะเพิ่มเป็น 3,000 บาท หากดูตัวเลขรวมดูเหมือนว่าเศรษฐกิจจะขยายตัว ซึ่งน่าจะเป็นข่าวดี แต่หากมองให้ลึกลงไป นี่มันข่าวร้ายๆ ซัดๆ เพราะทั้งประเทศยังมีเสื้ออยู่แค่ 10 ตัวเหมือนปีที่แล้ว แต่ดันแพงกว่าเดิมอีก ด้วยเหตุนี้เอง เราจึงไม่ควรวัดการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจจาก GDP ณ ราคาตลาด

เพื่อแก้ปัญหาความคลาดเคลื่อนในการคำนวณจากผลของราคา จึงมีการเสนอให้คำนวณ GDP โดยใช้ราคาปีฐาน จากตัวอย่างข้างต้น ราคาปีฐานก็คือปีที่แล้วที่เสื้อราคาตัวละ 250 บาทถ้าปีต่อไปผลิตเสื้อได้ 10 ตัวเหมือนเดิม มูลค่ารวมก็ยังคงเป็น 2,500 บาท แสดงว่าเศรษฐกิจไม่ได้มีการขยายตัว แต่ถ้าเกิดปีต่อไปผลิตเสื้อได้ 20 ตัว คิดที่ตัวละ 250 บาท (ราคาปีฐาน) GDP จะมีค่าเท่ากับ 5,000 บาท และเป็นมูลค่าที่เพิ่มขึ้นจากการที่ประเทศผลิตเสื้อได้มากขึ้นจริงๆ ด้วยเหตุนี้ในการวิเคราะห์การขยายตัวทางเศรษฐกิจ เราจึงนิยมใช้การวิเคราะห์ด้วยราคาของปีฐานมากกว่า เพราะสะท้อนการขยายตัว (หรือหดตัว) ที่แท้จริง

มาดูข้อมูลในรูปที่ 1 จะเห็นว่า ในช่วงไตรมาสที่ 1 และ 2 ของปีนี้ GDP ณ ราคาตลาดสูงกว่าในปีที่แล้ว แสดงว่าในช่วง 18 เดือนที่ผ่านมา เศรษฐกิจไทยมีการขยายตัวโดยอัตราการขยายตัวในไตรมาสที่ 1 ปี 2556 เทียบกับไตรมาสสุดท้ายของปี 2555 เท่ากับ 1.2% ไตรมาสที่ 2 เทียบกับไตรมาสแรกของปี 2556 มีอัตราการขยายตัวเท่ากับ -1.6% จำตัวเลขอัตราการขยายตัว -1.6% ไว้ให้ดี แล้วมาดูรูปที่ 2 กัน

ข้อมูลในรูปที่ 2 มีความน่าสนใจอยู่ 3 เรื่อง

ด้วยกัน **เรื่องแรก** คือ มูลค่า ณ ราคาปีฐานต่ำกว่า
ราคาลดลง **เรื่องที่สอง** คือ GDP ในไตรมาส
ที่ 2 ปี 2556 เกือบจะเท่ากับ GDP ในไตรมาสที่ 1
ของปี 2555 แสดงว่า 18 เดือนที่ผ่านมา เงินทอง
มหาศาลที่รัฐบาลทุ่มลงไป แม้จะช่วยสร้างความ
คึกคักให้กับเศรษฐกิจ แต่ไม่ได้ช่วยให้เศรษฐกิจ
ไทยดีขึ้นสักเท่าไรเลย **เรื่องสุดท้าย** คือ อัตรา
การขยายตัวติดลบเพิ่มขึ้นจาก -0.3% ในไตรมาส
ที่ 1 เป็น -4.7 ซึ่งสูงกว่าตัวเลข -1.6% จากรูปที่ 1
ถึง 3 เท่า แสดงว่า เศรษฐกิจหดตัวลงค่อนข้าง
แรง จึงไม่น่าแปลกใจเลยว่า เหตุใดประชาชน
นักวิเคราะห์ทั้งไทยและเทศจึงใจตรงกันหมด
เพราะดูแล้ว เศรษฐกิจไทยน่าห่วงจริงๆ

เพื่อให้ความเป็นธรรมกับทั้งสองท่านที่
ถูกกล่าวถึงในตอนต้น ข้อมูลทั้งสองท่านใช้
เป็นการเปรียบเทียบเป็นอัตราการขยายตัวของ
GDP ณ ราคาปีฐานเช่นกัน แต่เป็นการเปรียบเทียบ
แบบปีต่อปี ไม่ใช่ไตรมาสต่อไตรมาส
เหมือนที่ได้แสดงไว้ในบทความนี้ ซึ่งหากดูอัตรา
การขยายตัวแบบปีต่อปี ช่วง 6 เดือนแรกของปี
มีอัตราการขยายตัวสูงกว่า 6 เดือนแรกของปี
แล้วจริง อย่างไรก็ตาม การมองการเปลี่ยนแปลง
ของเศรษฐกิจในช่วงเวลาสั้นเสี่ยงเช่นนั้น กรอบ
การมองจะต้องเป็นแบบช็อตต่อช็อต นั่นคือ
จะต้องเปรียบเทียบไตรมาสก่อนกับไตรมาสนี้
เพื่อจะได้เห็นทิศทางการเปลี่ยนแปลงที่ชัดเจน

ข้อมูลที่น่ามาเสนอชี้ให้เห็นกันจะจะ แล้ว
ว่า เศรษฐกิจไทยไม่ได้ดีอย่างที่คิดจริงๆ เลิก
ใช้ตัวเลขเก่าต่าง ยอมรับความจริง แล้วลงมือ
แก้ปัญหาเสียทีจะดีกว่า